

§ 1 i den nye affattelse og § 2 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af underændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 3, § 3 i den nye affattelse og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteåret 1979.

(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 13/4 78. Første behandling 25/4 78. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Der er stillet en række ændringsforslag til lovforslag nr. L 221. Retsforbundet har stillet to ændringsforslag, nr. 1 og nr. 6, som går ud på at fjerne loftet generelt, således at amtskommunen selv fastsætter promillen. Disse to forslag må vi afvise, idet det vil give

en meget uensartet grundskyldsbeskatning i landets forskellige amter.

SF har stillet to ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 2 er fremsat med samme begrundelse som Danmarks retsforbunds ændringsforslag, men begrænset til kun at gælde for året 1979. Også dette forslag afviser vi. SFs andet ændringsforslag, nr. 4, går ud på, at amterne ikke skal udskrive skatter til andre formål end deres egne. Hertil vil jeg godt sige, at jeg i princippet er enig med SF, men da det er en praktisk og en rigtig disposition i den givne økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation, vi befinder os i, må vi også afvise dette forslag.

CDs ændringsforslag nr. 3 går ud på, at man fastfryser den amtskommunale grundskyld for året 1979 på samme niveau som for 1978. Også dette forslag afviser vi.

Derimod anbefaler vi at støtte ministerens ændringsforslag nr. 5. Vi finder det rigtigt, at der tilbageføres et beløb til dækning af landbrugets produktionsafgifter, i hvert fald i den givne situation, hvor vi har en stor interesse i, at den animalske produktion øges. Ligeledes finder vi det rigtigt, at gartnerierhvervet kommer ind under samme regler som landbruget.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte retsforbundet og SF og kommunisterne i deres ændringsforslag. Vi fastholder, at vi skal fastfryse udgifterne i 1978, og vi finder det meget betænkeligt, at man her øger de offentlige udgifter og ikke vil tilstræbe en besparelse på området. Vi ser selvfølgelig frem til den dag, hvor socialdemokratiets løfte om, at en hævelse fra 13 til 15 promille skulle betyde et fald i indkomstskatterne for amternes vedkommende, bliver indfriet. Det vil vi følge meget nøje.

Jens Peter Jensen (V):

Venstre har det synspunkt, at de 13 promille bør fastholdes. Vi er tilfreds med, at indenrigsministeren har stillet ændringsforslag vedrørende tilbageførsel af 3,5 promille omfattende såvel landbrug som gartneri, planteskoler og frugtplantager.

Det har jo vakt en vis interesse, at der er skabt et såkaldt venstrefløjsforlig omkring disse ting. Jeg tror ikke personlig på, at det

[Jens Peter Jensen]

er noget, der har større politisk rækkevidde. Jeg tror på, at der stadig væk er mulighed for, at vi om den langsigtede politik kan prøve på at arbejde sammen om løsninger. Jeg har lagt mærke til, at det har vakt stor interesse i pressen, at man har lavet dette venstrefløjsforlig, og jeg må måske som fagmand sige, at i betragtning af papirpriser, blypriser og omkostningerne i forbindelse med grafisk medarbejderskab er der vel ofret lidt mere på denne sag, end den kan bære.

Vi går ind for fastholdelse af de 13 promille, og vi går ind for det, som ministeren siger om tilbageførsel af de 3,5 promille. Jeg kan godt se, at heri ligger der et provenutab, men der ligger i argumentationen for tilbageførslen noget værdifuldt, som vi kan gå ind for. Det er måske ikke den lykkeligste måde at prøve på at afvikle beskatningen af produktionsjord, men det er dog et skridt på vejen.

Keld Andersen (KF):

Som situationen har udviklet sig på det boligpolitiske område i de seneste døgn, skal jeg ikke gøre ret mange bemærkninger til dette forslag, men kun sige, at det konservative folkeparti tilslutter sig ændringsforslaget for så vidt angår tilbageførslen af de 3,5 promille til landbrug og til gartnere. I øvrigt henviser jeg til de bemærkninger, vi har gjort til vort fælles ændringsforslag om at fastfryse grundskyldpromillen på de nuværende 13 promille. Vi kan gå ind for ændringsforslag nr. 3 og ændringsforslag nr. 5 i betænkningen og vil stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Jes Schmidt (CD):

Den foreliggende sag hører til et af de punkter, som centrum-demokraterne lægger uhyre megen vægt på. I de sidste 4-5 år har jeg fra denne talerstol flere gange udtalt, at vi for landbrugets skyld og for hele landets skyld burde gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe landbruget til bedre konkurrencechancer over for deres kolleger i udlandet. I dag har folketinget sådan en chance for at række bl. a. landbruget en hjælpende hånd, og jeg opfordrer faktisk hele folketinget til at gøre bl. a. landbruget denne tjeneste. Det kan man gøre ved at stemme for ændringsforslag nr. 3, som vi har stillet under ud-

valgsarbejdet, nemlig at grundskyldpromillen fastlåses på 13 promille i stedet for den foreslåede forhøjelse til 15 promille. Jeg vil gerne sige tak til de partier, der under udvalgsbehandlingen har tilsluttet sig vores ændringsforslag.

Forslagene, der kommer fra retsforbundet og fra folkesocialisterne og kommunisterne, kan vi ikke støtte, men vi vil gerne tilslutte os indenrigsministerens forslag om, at den promillesats, som bliver benyttet til at fremme erhvervene, bliver forhøjet fra 2 til 3,5 promille. Vi er også tilfredse med, at gartnerierne inddrages i denne ordning.

Freddy Madsen (DKP):

Vi har sammen med SF stillet et par ændringsforslag. Det ene går ud på, at det skal være amterne frit stillet at fastsætte grundskyldpromillen, og det synes vi er i overensstemmelse med en nærdemokratisk måde at se tingene på, som mange taler så meget om, undtagen når der som her skal betales for det.

Vi kan ikke forstå den argumentation, som hr. Karl Nielsen fremfører om, at der så ville komme forskellige satser ude i amterne. Det kan man selvfølgelig ikke afvise, for det er i og for sig forudsætningen, men det går da udmærket f. eks. i primærkommunerne, og det går udmærket, når det drejer sig om fastsættelse af skatteprocenterne osv., så jeg kan ikke forstå, det skulle være et argument. Sandheden om det er jo, at man igennem et af de ulyksalige forlig, man har lavet tidligere, har bundet sig til at fastfryse grundskyldpromillen, ligesom man gjorde sidste år på de 13. Nu tager man altså et lille forsigtigt og beskeden skridt ved at sætte den op til 15.

Men dertil kommer, at man samtidig har sagt, der skulle ske en tilbagebetaling til landbruget, og senere er også gartnerierne kommet ind. Vi er modstandere af begge dele, men vil dog sige, at hvis landbruget skal have, kan det i og for sig være rimeligt, at gartnerierne også skal. Men vi finder det helt mærkeligt, at man fra socialdemokratiets side har bøjet sig for et åbenbart radikalt krav om, at man skulle forhøje tilbagebetalingen fra de 2 til 3,5 promille.

Vi har megen sympati for de smukke ord, der nu lyder her fra talerstolen om, at man

[Freddy Madsen]

vil hjælpe det arbejdende landbrug, men det er bare beklageligt, at en række af de partier, der nu står og siger, at det er formålet, altså her deler gaver ud, der i første række vil komme stordriften til gode inden for landbruget, medens de på en række områder, hvor vi har stillet forslag f. eks. om husbondafløsning og på andre områder, ikke har været hjemme, når der skulle bevilges på disse områder. Man opnår ikke det, som egentlig burde være formålet, nemlig at hjælpe de dele af landbruget, hvor der virkelig kan være behov for det, ved blot i bred almindelighed at foretage den tilbagebetaling af en del af promillerne, og derfor foreslår vi også i vores ændringsforslag, at man undlader den paragraf i lovforslaget. Jeg skal anbefale de af os og SF stillede ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal først sige et par ord om det ændringsforslag, som de radikale og socialdemokraterne har bedt indenrigsministeren stille, nemlig at forøge de 2 promille, der i år overføres til de særlige landbrugsformål, til 3,5 promille og samtidig at give gartnerne ret til at få overført fra gartnerjorden 3,5 promille af den amtsgrundskyld, der indbetales til eksportfremmende formål for gartnerprodukter bl. a.

Jeg vil også lige understrege, hvorfor det er så væsentligt, at vi får den slags indført. Folketinget kan ikke være ubekendt med, at der ved slagtning og viderebehandling af dyriske produkter fra landbruget stilles særlige krav i Danmark; fra producentside er der jo oven i købet stillet øgede krav f. eks. til behandlingen af vores svin. Men hvad er så konsekvensen af, at vi her i Danmark stiller disse store krav til behandlingen af de dyriske produkter fra dansk landbrug? Ja, vi fik det jo nylig at se, da det gjaldt fjerkræ, hvor vi fik meddelelse om, at det kunne betale sig at eksportere fjerkræet levende til Tyskland og lade det slagte dernede, fordi man dér ikke stillede de samme veterinærkrav ved slagtningen, som vi gør i Danmark. Så er det klart, at vi må sørge for at gøre dansk landbrug konkurrencedygtigt ved bl. a. at lade hele landbruget, også det korndyrkende landbrug, som ellers slipper for at betale til dyrlægekontrollen, være med til at betale gen-

nem overførsel af grundskatterne. Jeg synes, det er en fornuftig og god ordning, vi dermed har gennemført, og jeg tror, den er nødvendig, hvis dansk landbrug skal opretholde og udvide sin dyriske produktion til gavn for beskæftigelsen og for valutaindtjeningen.

Så synes jeg, der faldt nogle bemærkelsesværdige ord af venstres ordfører, hr. Jens Peter Jensen, og jeg vil gerne gentage dem. Hr. Jens Peter Jensen mente, at der var ofret lidt for megen tryksvæerte på denne sag – mere, end sagen kunne bære – og jeg opfattede det på den måde, at der var nogen, der havde benyttet denne aftale mellem de radikale og socialdemokraterne til et angreb på dette samarbejde. Det kan jeg kun være enig med hr. Jens Peter Jensen i, men endnu mere bemærkelsesværdige var jo ordene om, at gennemførelsen af dette lovforslag ikke skulle hindre, at man indledte forhandlinger om en mere langsigtet løsning.

Jeg er glad for dette tilsagn, og jeg håber, at socialdemokratiet og regeringen også er parat til at tage dette tilbud op. I den forbindelse vil jeg minde om, at både de radikale og venstre tidligere har stillet forslag om en særlig ordning vedrørende landbrugsjorden. Vi ville gerne have den vurderet netop som landbrugsjord, og det gjaldt både landbrugsjorden, gartnerijorden og plantager og skovbrug; vi ville gerne have denne jord vurderet efter den brug, der blev gjort af den, og udskrevet grundskatter på grundlag af denne nye vurdering. Jeg tror, det ville være en god ting, om vi fik al beliggenhedsværdi ud af landbrugsjorden og fik den beskattet med grundskatter af dens værdi som landbrugsjord.

Jeg håber, det bl. a. var disse ting, hr. Jens Peter Jensen tænkte på, og jeg kan kun sige, at det radikale venstre naturligvis vil være parat til at støtte ham deri. Jeg håber som sagt også, at socialdemokratiet bemærkede opfordringen til at tage fat på den langsigtede løsning af dette problem.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti erkender vi ganske blankt, at forslaget virkning ikke kan forskrække så forfærdelig mange; det er jo i alt fald ikke et alarmerende forslag i forhold til den lovgivning, vi har i øjeblikket – lad det vare sagt med det samme. Selvfølgelig havde

[Arne Bjerregaard]

vi håbet, at regeringen ville have forhandlet med os andre om dette forslag sammen med andre forslag, men det ønskede regeringen altså ikke, og det må vi jo så tage ad notam, idet vi bare konstaterer, at der foreligger et forslag, som vi selvfølgelig må tage stilling til, hvad vi jo også har gjort i betænkningen.

Jeg kan tilslutte mig hr. Berhard Baunsgaards sidste bemærkninger; jeg håber da virkelig, at vi i fremtiden kan komme til at vurdere landbrugsjord som landbrugsjord og ikke som alt muligt andet. Når det skal bruges til landbrug, må det være vurderingen som landbrugsjord, der gælder.

Sidste gang vi forhandlede denne sag for snart to år siden, var vi inde på den tanke, som er udtrykt i ændringsforslaget, nemlig at vi for fremtiden skulle have en arealafgift – det ved jeg vi er enige med de radikale i – og at vi skulle føre den amtskommunale grundskyld tilbage til landbruget for at fremme landbrugsproduktionen. Det er man gået videre med i ændringsforslag nr. 5, hvorfor vi selvfølgelig stemmer for ændringsforslag nr. 5. Vi stemmer selvfølgelig også for ændringsforslag nr. 3 – det ville se mærkeligt ud, hvis vi ikke gjorde det – og det gør vi ud fra en klar social betragtning, idet lovforslaget, som jeg tidligere har fremført det, medfører, at det er de små, der kommer til at betale – med det nuværende skattesystem, det må vi selvfølgelig have med – medens de store slipper billigere, end de gør nu. Det beklagelige er, at det med den nuværende beskatning er de små, som skal betale, medens de store slipper, jo højere man sætter grundskylden. På den baggrund har vi været med til at stille ændringsforslag nr. 3 og vil stemme for det.

Ib Christensen (DR):

Det er retsforbundets opfattelse, at amtskommunerne lige så vel som primærkommunerne skal have ret til selv at fastsætte forholdet mellem udskrivning af skat på arbejdsindkomster og jord, og i konsekvens heraf har vi stillet ændringsforslag om, at amtskommunerne får denne frihed. Når dette forslag bliver forkastet, agter vi at stemme for det tilsvarende ændringsforslag af SF og DKP.

Vi går imod, at man skal lade 3,5 promille gå tilbage til landbruget og nu altså også gartneriet. Det hviler på det tåbelige begreb,

der hedder produktionsjord, som om man overhovedet kunne drive erhvervsvirksomhed i dette land uden et eller andet jordforbrug. Hvad med håndværkeren, hvad med den handlende, der må have beliggenhedsværdier osv.? Hvorfor skal man lave denne forskelsbehandling? Det er erhvervsmæssige tilskud, der oven i købet nu bliver fordoblede fra 73 mill. kr. til 130 mill. kr., og det er ganske urimeligt.

Vi afviser naturligvis også ændringsforslaget fra forskellige borgerlige partier om 13 promille, altså en fastlåsning af de nuværende promiller, for dets gennemførelse betyder selvfølgelig, at det provenu, amtskommunerne taber – det gælder også regeringens og det radikale venstres forslag om 15 promille – må man så have over indkomstskatten. Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at når amtskommunerne kommer til at mangle 750 mill. kr., for det bliver det, når man følger regeringens forslag om at sænke den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 promille til 15 promille – det er jo nemlig det, der er tale om – så må man tage det over indkomstskatten. Det vil altså sige, at det, der er tale om, er en skatteomlægning væk fra jord og over på folks arbejdsindkomster; det stik modsatte af det, der er behov for.

Resultatet bliver selvfølgelig højere ejendomspriser, end man ellers ville have fået. Resultatet bliver større vanskeligheder, end der allerede er for generationsskiftet. Resultatet bliver altså højere indkomstskat, og resultatet bliver også, i modsætning til hvad kristeligt folkeparti tror, en skævere social fordeling af skattebyrden.

Dette er sammen med regeringens andre boligforligsudspil af en sådan karakter, at det egentlig er et udspil til regeringens sædvanlige boligforligspartier, ikke mindst dem til højre i salen. Derfor skulle regeringen have fulgt det råd, vi kom med, nemlig at trække forslaget tilbage, når partierne ikke var til at forhandle med; efter at de havde lavet en konservativ blok bestående af fire partier; det havde været den logiske konsekvens. Så kunne den have brugt det folketingsflertal, der er for, at amtskommunerne skal kunne fastsætte grundskylden frit, eller i hvert fald ladet være med at gennemføre denne lovgivning, hvorefter grundskylden sænkes fra 20 promille til 15 promille. Det er jo nemlig det, der er tale om; der er ikke tale om at forhøje

[Ib Christensen]

den fra 13 promille til 15 promille, man sænker grundskylden fra 20 promille til 15 promille i modsætning til, hvad pressen skriver – det meste af den i hvert fald.

Så vil jeg gerne henvise til nogle meget forstandige ord, der er sagt om dette forslag, som jo er et tredje forslag, der er kommet efter to andre tilsvarende forslag, idet jeg gør opmærksom på, at venstres regering i 1974 foreslog nøjagtigt det samme som den socialdemokratiske regering nu foreslår, nemlig at man går ned fra 20 promille til 15 promille, og at fremskridtspartiet senere kom med et tilsvarende forslag. Dengang fremskridtspartiet kom med sit forslag, sagde det radikale venstres ordfører bl. a. (Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 441):

»Det er fordelingspolitisk et uheldigt forslag, idet det betyder, at jo mere jord man har, jo større lettelse får man. Det virker fordelingspolitisk forkert. Vi er imod forslaget, fordi det vil stimulere prisudviklingen på fast ejendom. Man bruger som argument fra forslagsstillernes side, at man må gennemføre dette, fordi priserne er steget så stærkt, og så gennemfører man noget, som vil få priserne til at stige endnu mere. Det er jo i og for sig en absurd måde at argumentere på.«

Ja, og nu støtter det radikale venstre det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte i 1975. Hvad sagde den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, dengang venstres regering i 1974 kom med det samme forslag, som den socialdemokratiske regering nu kommer med? Jeg citerer af Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 438:

»Man kan spørge, hvad det egentlig er for en tankegang. Man forærer uden videre 400 mill. kr. til mange jordbesiddere.«

I dag er det altså 700 mill. kr., regeringen forærer, men dengang var det altså 1973-vurderingen, og da var det kun 400 mill. kr., venstre-regeringen ville forære til jordbesiddere.

Jeg citerer igen:

»Man forærer uden videre 400 mill. kr. til mange jordbesiddere. Jeg ser helt bort fra parcelhusejere, idet det drejer sig om forholdsvis minimale beløb, parcelhusejerne bliver lettet for, medens det så sandelig ikke er småbeløb, det drejer sig om, når det er jordbesiddere med forholdsvis stort jordtilliggende.«

De beskæftigelsesmæssige virkninger var den socialdemokratiske ordfører, hr. Karl Nielsen, inde på. Hvad sagde den socialdemokratiske ordfører, hr. Karl Nielsen, til fremskridtspartiets forslag, som regeringen nu har taget sig af og fremsætter som sit eget forslag? Det er det samme forslag, regeringen kommer med nu, men dengang var det forkerte jo, at det var fremskridtspartiet, der kom med det. Nu kommer regeringen i fremskridtspartiets kølvand og fremsætter det samme forslag. Hr. Karl Nielsen sagde om de beskæftigelsesmæssige virkninger af det forslag (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 2849):

»Vi mener også, at det er at lægge gift for beskæftigelsen, idet vi må regne med, såfremt forslaget bliver gennemført, at amterne simpelt hen vil blive nødsaget til at begrænse deres anlægsarbejde meget kraftigt, fordi amterne jo kommer til at miste et provenu. Såfremt dette forslag bliver gennemført,« – og det bliver det altså nu via regeringspartiets stemmer – »ville de personlige skatter i hvert fald fra 1976-77 og de følgende år stige med mindst 400 mill. kr. pr. år.«

Det skal altså ajourføres til 700 mill. kr. Og det kalder man et forlig til venstre i salen. Vorherre bevares!

Regeringen har altså ikke villet lytte, og så gennemfører man med et større eller mindre flertal til venstre i salen noget, der er god borgerlig politik, og som man sagtens kunne have fået venstre, konservative og kristeligt folkeparti og mange andre med på.

Vi fordømmer selvfølgelig disse ændringsforslag og vil stemme imod dem. Vi vil ved tredje behandling naturligvis stemme imod dette reaktionære, landsskadelige forslag om at sønderlemme den amtskommunale grundskyld.

Alfred Andersen (SF):

Som man kunne høre på den forrige taler, har man et standpunkt, til man tager et nyt. Det er sådan set et meget sundt princip, og derfor skal jeg ikke diskutere grundskyldens størrelse. Det, som er afgørende for SF, er, at den grundskyld, man skal have, må amterne selv fastlægge. Det forbavser mig noget, at en amtskommunal politiker som hr. Jens Peter Jensen ikke har så megen tillid til sig selv og sine amtskolleger, at han mener, de kan fin-

[Alfred Andersen]

de ud af, hvor stor deres grundskyldpromille skal være. Derfor kan vi ikke stemme for ændringsforslag nr. 3 om, at grundskyldpromillen skal være 13.

Tyroll (VS):

Jeg havde fornøjelsen af i sidste samling at citere, hvad socialdemokratiet havde sagt ved behandlingen af tilsvarende borgerlige forslag, at man havde kaldt fremskridtspartiet for et godsejerparti osv. Det var såmænd meget underholdende og kunne selvfølgelig gøres igen, men det skal jeg nu afholde mig fra denne gang. Jeg vil blot konstatere, at det, man sagde dengang, sådan set er det, man selv står inde for i dag, og dermed lægger socialdemokratiet et vægtlod i den skål, hvor der står, at socialdemokratiet er et borgerligt arbejderparti, for det er jo borgerlig politik, man her faktisk lægger ryg til.

Jeg kom blot herop for at præcisere vor stilling under afstemningen. Vi vil stemme for retsforbundets ændringsforslag om at ophæve loftet, og vi vil ligeledes stemme for SFs og DKPs ændringsforslag, også nr. 4 om, at stk. 2 og stk. 3 udgår, hvorimod vi altså vil stemme imod ændringsforslaget stillet af de borgerlige partier om at nedsætte promillen til 13, ligesom vi vil stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af indenrigsministeren i det borgerlige arbejderparti om at tilgodese gartnerierhverv m. fl.

Tang Sørensen (FP):

Det, der kalder mig herop, er ønsket om at argumentere imod den hulhed fra socialdemokratiets side, når man påstår, man med dette lovforslag og i særdeleshed den ændring, der er foreslået, vil hjælpe landbruget.

Lad os prøve at se lidt på, hvad realiteterne er. I 1977 udskrev vi 1.560 mill. kr. i amtskommunal grundskyld, hvoraf landbrugets andel var ca. 390 mill. kr. I 1978 udskrev vi 1.960 mill. kr., hvoraf landbrugets andel udgjorde 490 mill. kr. I 1979 lyder forslaget nu på, og det sandsynlige resultat vil vel også blive, at der bliver udskrevet 2.260 mill. kr. i amtskommunal grundskyld. Deraf betaler landbruget de 565 mill. kr.

Så hører man den påstand fra den socialdemokratiske ordfører: ja men nu vil man tilbageføre 3½ promille, man vil i virkeligheden hjælpe landbruget. Men hvad er det

egentlige resultat så? Da vi kørte med 2 promilles tilbageføring, fik landbruget tilbageført 73 mill. kr. Ved det forlig, som indgås nu, kommer landbruget til at betale 75 mill. kr. mere i amtskommunal grundskyld. Så forhøjer man tilbageføringspromillen med 1½, således at man fører 3½ promille tilbage. Hvis vi regner det om i kroner og øre, betyder det, at man i stedet for at føre 73 mill. kr. tilbage til landbruget nu fører 130 mill. kr. tilbage til landbruget. Nettoresultatet af den hjælp, socialdemokratiet vil yde landbruget, er, at dansk landbrug kommer til at betale 20 mill. kr. mere i 1979, end de gjorde i 1978, når regnestykket er færdigt. Det kalder jeg en meget smart regneform og en meget smart form for argumentation, at man kan rende rundt og fortælle danske landmænd, at man ved at gennemføre dette forlig, hvorved promillen forhøjes fra 2 til 3½, har hjulpet landbruget. Nej, man har stjålet 20 mill. kr. mere ud af landbrugets lomme.

Når vi så ved, at vi i dag og i de kommende 8 dage skal behandle en landbrugslov, hvor man forsøger at hjælpe dansk landbrug, forsøger at få en større animalsk produktion herhjemme, så modsiger disse to ting hverandre i en uhyggelig grad.

Det, jeg er mest modstander af, er den hule argumentation, der lyder fra socialdemokratisk side om, at nu har man hjulpet landbruget. Man har hjulpet dem af med 20 mill. kr. mere; det er det, der er resultatet.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne i hr. Jens Peter Jensens og hr. Bernhard Baunsgaards ånd sige, at vi da selvfølgelig skal diskutere disse ting med sordin på. Det er små beløb, det drejer sig om i enhver henseende, om man gør det ene eller man gør det andet; lad os dog endelig få det fastslået.

Når vi fra centrum-demokraternes side så stærkt er gået imod forhøjelsen, er det blot, fordi det er en forhøjelse, og det er naturligvis på baggrund af, at vi ønsker grundskatterne afskaffet. Vi havde håbet på, at man kunne få en forhandling om det, sådan at man først fastfros og derefter begyndte at aftrappe. Det er på den baggrund, vi ser os nødsaget til afvise et forslag, som vi da ikke kan betegne som noget, der er helt vildt, og derfor vil vi selvfølgelig heller ikke i den må-

[Erhard Jakobsen]

de, regeringen har søgt tilslutning på, se andet, end at det her er en lille praktisk ting, man ordner; vores modstand er af principiel karakter. Vi ønsker at få ejendomskatte afskaffet, og at man viderefører en indkomstpolitik, hvor det offentlige i hvert fald ikke bidrager til at sætte boligudgifterne i vejret, sådan som man gør både direkte og indirekte ved disse lovforslag. Det er baggrunden for, at centrum-demokraterne ikke kan stemme for regeringens lovforslag, men har fremsat sit eget forslag om at fastfryse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er egentlig en skøn situation at være i. Nu må jeg først og fremmest sige tak til hr. Jens Peter Jensen for de meget fornuftige og besindige ord, der blev sagt, og som blev fulgt op af hr. Arne Bjerregaard og hr. Erhard Jakobsen. Dermed har man ligesom manet det vældige udfald i jorden. Det, det drejer sig om, er uenighed om, hvordan vi gør det. At udlægge det som en skiften stilling eller flertal eller lignende i dette ting, kan det simpelt hen ikke bære. Derfor er jeg meget, meget glad for på regeringens vegne at få et tilsagn både fra hr. Erhard Jakobsen, fra hr. Jens Peter Jensen og fra hr. Arne Bjerregaard. Dette betyder jo ikke, at man er færdig med at forhandle. Det synes jeg er meget, meget positivt ud fra de mange stærke og skarpe bemærkninger, der er gjort. Jeg kunne ønske, der var andre partier, der her på talerstolen havde sagt det, de tre har sagt.

Vi må notere, at det gode, vi vil – altså tilskud til landbrugs- og gartnerierhvervet – vil man også gerne fra anden side. Det onde, vi vil – en moderat stigning i amtskatterne – vil man ikke, men jeg kan kun takke de partier, som vil stemme for mit ændringsforslag.

Når hr. Keld Andersen taler om, at man vil gå ind for, at landbruget får pengene, dækker det jo ikke særlig meget, for hvis det ikke fører til, at vi skal have dækning på anden led, betyder det, at amtskatternes provenu over for amtskommunerne bliver mindre.

Hr. Freddy Madsen var inde på, at amtskommunerne skulle stå lige så frit som primærkommunerne. Nu mener jeg, at der skal være en bundgrænse for primærkommunerens vedkommende, men hvis man – og det kan man så spekulere over – siger, at de skal stå fuldstændig frit med hensyn til grund-

skyldpromillen, kan vi komme i den situation, at grundskyldpromillen ikke bliver som ønsket 20 eller 25, men derimod 7 eller 8. Sådan kan det frie valg blive.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Freddy Madsen, at det er rigtigt, at det er utraditionelt – og det er der andre ordførere der var inde på – at man yder tilskud til landbruget og til gartnerierhvervet over amtskatterne.

Jeg vil også sige til hr. Tang Sørensen, der kom med et voldsomt udfald mod socialdemokratiets indstilling til landbrugspolitikken, at der er et gammelt ord, der siger, at når der er socialdemokrater i regeringen, har landbruget det bedst. Jeg synes også, dette er et udtryk for, at vi ønsker at hjælpe landbruget, og jeg mener, at også gartnerierhvervet har krav på at få en vis form for støtte, eftersom de selv ved at oprette en eksportfond yder det dobbelte beløb af det, de får gennem dette lovforslag.

Så til hr. Ib Christensen. Det er rigtigt, at det set ud fra lovgivningen er 20 promise, amtskommunerne skal udskrive, men det er ikke rigtigt, at amtskommunernes udskrivning af grundskyld er mindre end før. Hr. Ib Christensen harcelerer voldsomt over for socialdemokraterne og tager f. eks. mig til indtægt, idet han taler om, at vi nu fremsætter fremskridtspartiets forslag fra 1975, hvor man ønskede promillen nedsat fra 20 til 15. Man har naturligvis lov til at fremstille det på en sådan måde, men det bliver det bare ikke rigtigere af. Fremskridtspartiets forslag gik ud på, at man på basis af 15. alm. vurdering nedsatte amtskatterne med 450 mill. kr., og sagde, at amtskommunerne skulle finde de penge ved besparelser. Det vil altså sige, at man fra en øjeblikkelig udskrivning ønskede det nedsat med 450 mill. kr. Derfor kan jeg kun rette en varm og hjertelig tak til hr. Tang Sørensen for de statistiske oplysninger, jeg fik, nemlig dette, at man i 1977 startede med 1.560 mill. kr., og nu er vi altså oppe på 2.260 mill. kr. Det siger i hvert fald et og andet om, at der udskrives betydelig større beløb i grundskatter i amtskommunerne. Det burde i hvert fald delvis kunne tilfredsstille hr. Ib Christensen.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at fremstille det på en måde, som om socialdemokraterne bare går fremskridtspartiets ærinde. Det har det aldrig gjort, og det agter det ikke at gøre. Her er der tale om, at man i høj grad får en

[Indenrigsministeren]

opjustering af amtsskatterne; at vi måske kunne ønske at komme højere op, er en anden ting, men vi skal også se på, hvad der politisk er realiserbart. Vi ønsker ikke at gå højere end de 15 promille, og det er altså det, vi foreslår her.

Jeg siger tak til de partier, som vil stemme for ændringsforslag og for lovforslaget, og håber på, at det herefter får en gnidningsløs gang.

Maisted (FP):

Det skal blive en meget kort bemærkning, men jeg synes nu alligevel, at indenrigsministeren slipper lidt let om ved det her. For i 1975 drejede det sig om at sænke promillen fra 20 til 15. Det sagde socialdemokratiet nej til, og vi fik en længere svada fra økonomiministeren om økonomisk ansvarlighed. Hvad er kendsgerningerne her med hensyn til de offentlige budgetter? De er, at udskrivningspromillen til amtskommunerne til dækning af deres offentlige udgifter er 11½, altså en betydelig sænkning af indkomsten til dækning af offentlige udgifter. Det er vi da taknemlige for, for det betyder heldigvis, at de må gennemføre nogle besparelser på de offentlige budgetter, og vi er da ikke utilfredse med, at socialdemokratiet også er kommet til den konklusion, som vi længe har talt om.

Freddy Madsen (DKP):

Først vil jeg sige til indenrigsministeren, at han naturligvis har ret i, at hvis man stiller amtskommunerne frit over for fastsættelse af grundskyldpromillen, løber man risikoen for, at de nogle steder kommer ned under de 15, endda ned under de 13. Jeg tror nu, at amtskommunernes afvejning vil føre til, at man ikke kommer i den situation, men det kan naturligvis vurderes på forskellig måde. For vores vedkommende vil vi gerne være med til at lave også en nedre grænse for grundskyldpromillen, men det er jo ikke rigtig det, diskussionen har været om.

Jeg synes, at nogle af de bemærkninger, der er gjort, er lidt vildledende. Det var vist hr. Jens Peter Jensen, der begyndte med at tale om, at det her var en del af forliget med venstrefløjen, og senere fulgte hr. Ib Christensen den samme tanke op, og også andre har argumenteret på dette forkerte grundlag. Må jeg gøre opmærksom på, at der i betænk-

ningen er en række mindretal. Der er ikke sluttet nogen som helst aftale om at gennemføre dette forslag. Så vidt jeg har forstået tingene, er det de radikale og socialdemokratiet, der har truffet denne aftale, og det er alt, hvad der foreligger af aftaler i denne sag.

Må jeg til slut gøre opmærksom på, at hvis lovforslaget falder, bliver grundskyldpromillen 20.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Ib Christensen, og jeg kan gøre dem ved at understrege det, som hr. Erhard Jakobsen sagde for et øjeblik siden, og som jeg for en gangs skyld er helt enig med ham i, nemlig at nu må vi ikke overdrive, hvad det er, vi står og taler om i eftermiddag. Det drejer sig om 5 promille i amtsgrundskyld mere eller mindre, og da grundskylden er fradragsberettiget, drejer det sig altså højst om ⅓ af 5 promille. Naturligvis har hr. Ib Christensen ret i sin udgangsbetragtning, den, som fremskridtspartiets gruppeformand så klart har sagt heroppefra, nemlig at selvfølgelig stiger priserne, hvis vi totalt afskaffer grundskylden. Jeg er helt enig både med hr. Ib Christensen og med fremskridtspartiets gruppeformand. Men når vi er nede på, at det drejer sig om 5 promille, der oven i købet er fradragsberettiget, er virkningen sådan noget som ⅓ af 5 promille for en række landmænd og så lille, at vi skal have tid til at få ordnet forholdene for landbruget, for gartneriet, for plantagerne og for skovbruget, nemlig at vi vurderer denne jord og lader denne jord betale efter dens værdi som produktionsjord.

Så siger hr. Ib Christensen: ja men hvorfor skal de handlende og flere andre med dem dog betale grundskyld efter beliggenhedsværdien? Ja, undskyld, men jeg troede, det var afgørende for en handlende, bl. a. hvor han lå. Han har en direkte fordel af beliggenheden, og det har en række af de andre også. Det er da klart, at man er parat til at betale mere for en grund med en køn udsigt, men så er det også rimeligt, at man betaler en større afgift til samfundet. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være nødvendigt at drøfte den slags ting med et menneske som hr. Ib Christensen, der dog burde kende lidt mere til grundskyld end som så.

[Bernhard Baunsgaard]

Hr. Tang Sørensen var inde i lange og indviklede udregninger, der førte til, at 20 mill. kr. var, hvad landbruget skulle betale ekstra af de i alt henved 80 mill. kr. ekstra, som man kom af med i grundskatter. Ja, nu er det jo en kendt sag, at det dyriske landbrug fortrinsvis er det lille landbrug, og de 20 mill. kr., man kommer af med i ekstra grundskatter, er jo så passende den $\frac{1}{4}$, som tilhører det store brug. Og det kan være meget rimeligt, at de støtter de små brug i den produktion, der er den mest valutaskabende, den mest arbejdsskabende, men samtidig også den mest besværlige, nemlig den dyriske produktion. Jeg synes, det er en god ordning.

Ib Christensen (DR):

Hr. Bernhard Baunsgaard forsvarede det radikale venstres medvirken til denne forringelse af den amtskommunale grundskyld med, at det jo er så små beløb, det drejer sig om. Det drejer sig altså om $\frac{1}{4}$ mia kr., og den fradragsret, som altså formindsker dette beløb, vil vi gerne være med til at fjerne, men det forstår jeg det radikale venstre ikke vil være med til at fjerne. Partiet vil hellere bevæge sig længere væk fra det mål, som det radikale principprogram har, hvis jeg ikke tager meget fejl, nemlig noget med, at jorden skal være samfundsejet. Det har socialdemokratiet også, hvad der ikke forhindrer dem i at gå den stik modsatte vej med det forslag, der her er tale om.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard, at vi allerede nu øjner konturerne af det næste attentat mod jordbeskatningen. Det går ud på, at gartneri og landbrug selvfølgelig kun skal betale af produktionsværdien, ikke af handelsværdien. Nå, hvad så med de landejendomme, der i disse år får større og større rekreativ værdi? Hvad med den situation, at folk køber landejendomme og bosætter sig dér for så at tage til byerne og arbejde? Det næste, vi kan se i øjnene, er altså, at der nu skal ske en yderligere forringelse af den resterende jordbeskatning. Det falder i tråd med, hvad man har lavet ved at fjerne statsgrundskyld, grundstigningsskyld, jordrentebud osv.; linjen er klart stik modsat det, der er samfundets og fællesskabets interesser, og hvad der er socialt rimeligt.

Så siger indenrigsministeren, at der skam ikke er tale om forringelse, der er tale om

stigning i beløb. Ja tak, selvfølgelig stiger det beløb, der kommer ind i amtsgrundskyld, når jordværdierne fordobles fra 1973 til 1977, stiger fra 101 mia kr. i samlede jordværdier til 195 mia kr. Det manglede også bare. Det, der sker, er en relativ forringelse, idet man, i modsætning til hvad loven siger, nu foreslår en nedsættelse med 25 pct., nemlig fra 20 promille til 15 promille. Dette er ganske ubestrideligt en forringelse.

Så siger indenrigsministeren: ja, men fremskridtspartiets forslag om 15 promille adskilte sig fra regeringens forslag ved, at fremskridtspartiet forlangte, at det mindreprovenu, amterne fik ved at forringe grundskylden, skulle bruges til besparelser. Ja, men jeg citerede, hvad hr. Egon Jensen, daværende ordfører for socialdemokratiet, havde sagt, ikke om fremskridtspartiets forslag, men om venstre-regeringens forslag, som er nøjagtig det samme, som regeringen nu foreslår, bortset fra at dette regeringsforslag er endnu ringere, fordi der er tilbageførsel af et større beløb til landbruget; det var der ikke engang tale om dengang, så det er altså faktisk endnu ringere end venstre-regeringens forslag. Venstre-regeringens forslag havde ikke knyttet nogen betingelser med om, at det, amterne ikke kunne udskrive på jorden, skulle kompenseres ved besparelser. Ergo har det ikke været afgørende for socialdemokratiet.

Så siger ministeren minsandten – og det er jo i virkeligheden lidt bedrøveligt, når der rundt om i den borgerlige presse tales om rødt kabinet, og hvad ved jeg –: vi skal også se, hvad der er politisk realiserbart. Det politisk realiserbare er, hvis socialdemokratiet og det radikale venstre tager deres program alvorligt: en samfundsovertagelse af al samfundsskabt, af naturlige jordværdier; det er det politisk realiserbare i løbet af en årrække. Men det politisk realiserbare havde også været bare simpelt hen at fastholde grundskylden på 20 promille. Der er ingen grund til denne koncession over for den borgerlige side, der alligevel ikke er til at forhandle med, heller ikke i denne sag.

Alfred Hansen (DR):

Jeg lyttede meget spændt og intenst til hr. Jens Peter Jensens ordførertale, ikke fordi indholdet overraskede eller chokerede mig. Hr. Jens Peter Jensen benyttede sig, som så

[Alfred Hansen]

mange gør, af den omtalte floskel om, at man beskatter produktionsjord.

Jeg synes, det var en passende lejlighed til at anmode hr. Jens Peter Jensen om at få defineret, hvad man forstår ved produktionsjord. Er det den jord, som landmanden eller gartneren beslaglægger? Det kunne man få indtryk af efter den refusionsordning, som man agter at vedtage. Er det den jord, det stade, den plads, som pølsehandleren anvender, og som er nødvendig, for at han kan oppebære sin indtægt? Eller hvad med købmanden, trikotagehandleren eller fiskemanden, som skal have noget jord til at lægge sin forretning, sin butik på? Det er altså nødvendigt for vedkommende for, at man kan oppebære en erhvervsindtægt. Er dette ikke også produktionsjord? Hvor er grænsen? Endelig kunne man da også sige med hensyn til et parcelhus, at folk skal have et sted at bo, og det er vel et led i deres medvirken i produktionen.

Jeg synes, det er meget svært at skelne, men man benytter sig altså fortsat af floskel, at produktionsjord ikke må beskattes. Men man betaler jo alligevel for det; man betaler jo for de prisstigninger, der finder sted. Nu betaler man bare til kreditforeninger og hypotekforeninger, og ved siden af betaler man en meget hård beskatning af sine arbejdsindtægter.

Jeg har den store ære at bo på Fyn i det daglige sammen med hr. Jens Peter Jensen, men jeg har den tvivlsomme ære at være offer for hr. Jens Peter Jensens beskatningspolitik. Det, at man for år tilbage nedsatte amtsgrundskylden fra 20 til 13, betød for en parcelhusejer i Odense, hr. Jens Peter Jensen, at hvis man havde en gennemsnitsværdi på sin byggegrund på 70.000 kr., slap man med 7 promille af 70.000 kr., nemlig 490 kr., som ville have været fradragsberettiget, hvis jeg havde fået lov til at betale 20 promille i grundskyld i stedet for 13. Disse 490 kr. havde været fradragsberettiget, og takket være den hårde indkomstbeskatning, man har, ville jeg altså have fået i hvert fald en 50-60 pct. skattelettelse. Skal vi være lidt store på det og sige, at i stedet for 490 kr. havde min reelle udgift højst været 300 kr.

Det, at man sænkede den amtskommunale grundskyld i Fyns amt som i alle andre amter fra 20 til 13, betød, at jeg og andre måtte betale 1 pct. mere i indkomstskat. Hvad er 1

pct? Hvor meget kan man tillade sig at tjene via sit arbejde for ikke at blive beskattet hårdere end 300 kr. i grundskyld? Det vil sige, at alt, hvad jeg har tjent over 30.000 kr., har jeg betalt en ekstra skat af. 1 pct. af 30.000 kr., 300 kr., er det, jeg maksimalt ville have givet i amtskommunal grundskyld.

Men hr. Jens Peter Jensen og andre har altså været så fjendligt indstillet over for ca. 90 pct. af Danmarks befolkning, at man har ønsket at brandskatte indkomst og forbrug i stedet for beslaglæggelse af den jord, som man nu engang ønsker at beslaglægge.

Det forbavser mig noget, at hr. Jes Schmidt og hr. Erhard Jakobsen med den intelligens, de to herrer ellers ofte giver udtryk for de har, fortsat taler om, at man skal forhøje amtsgrundskylden fra 13 til 15, det, der var en midlertidig ordning. Hvis ikke man forlænger denne ordning, har vi 20 promille. Skal vi ikke lige kalde en skovl for en skovl og en spade for en spade og sige, at der her er tale om en sænkning af den amtskommunale grundskyld? Når indenrigsministeren siger, at vi må tage hensyn til de politiske forhold, kan jeg end ikke i min vildeste fantasi forestille mig, at hverken VS, kommunisterne, SF eller de radikale ville gå imod en fastsættelse på 20 promille eller fjerne loftet over den amtskommunale grundskyld. Der er altså ikke taget reelt hensyn til de politiske forhold.

Lige til slut en bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, som jo helt rigtigt siger, at selvfølgelig stiger priserne, hvis vi helt afskaffer grundskylden. Omvendt må man vel kunne sige, at hvis vi forhøjer grundskylden, så falder priserne. Det må jeg så udlægge sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke er interesseret i, at priserne skal falde. For hr. Bernhard Baunsgaard siger – og jeg mener, det er rigtigt – at hvis vi afskaffer eller mindsker grundskylden, så stiger priserne. Er det det, vi vil byde den kommende ungdom? Hvis ikke hr. Bernhard Baunsgaard var så gammel i politik og på tinge, kunne jeg have lyst til at sige, det her må være logik for beyndere.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ganske afstå fra at gå i nogen af de foregående taleres fodspor ved at uddele karakterer og kalde nogle for en skovl og

[Erhard Jakobsen]

nogle for en spade osv., det kunne være fristende, men jeg skal afstå fra det.

Derimod vil jeg gerne have, at det ikke står uimodsagt, når det fra denne talerstol rask væk påstås som noget selvfølgelig, at priserne stiger, hvis man nedsætter grundskatterne. Der er aldrig nogen sinde ført det fjerneste bevis for det. Der er derimod hundredvis af eksempler på, at ejendomspriserne i kommuner, hvor grundskyldpromillerne er vidt forskellige - 20 gange så høj det ene sted som det andet - er nøjagtig de samme. Der er intet som helst bevis for al den teoretiske snak. Det er noget, man har sagt i økonomien i årevis, men man har aldrig haft lejlighed til at føre noget som helst bevis for det; praksis viser det modsatte.

Dernæst: kom ikke og sig, at man ikke kan definere produktionsjord, nå ja, all right, hvis ikke man gider læse andre partiers lovforslag, men det kan man selvfølgelig lade være med og køre videre i sin egen selvretfærdighed. Vi har to eller tre gange i vore lovforslag foreslået landbrugets produktionsjord fritaget for beskatning og gjort det ved at sige: det areal, som naturligt henregnes til hus og have, trækker man fra, resten er produktionsjord. Så enkelt er det.

Så kan man spørge: duer den definition? Ja men det bestemmer vi da herinde. Vi kan da herinde bestemme, hvad vi vil kalde produktionsjord, og så sige, hvad det er, vi ønsker fritaget. Sværere er det dér slet ikke.

Endelig det sidste. Jeg pegede før på, at det ikke er et stort spørgsmål, vi står med her, men der har i dag lydt toner af de ubehagelige, man kunne høre på det tidspunkt, hvor der sad tre repræsentanter for retsforbundet i regeringen. Man er begyndt at vælge sig rundt i nogle af de termer, man brugte dengang. Må jeg pege på, at statsgrundskylden blev afskaffet, grundstigningsskylden blev afskaffet, og tendensen er i retning af aftagende grundskatter. Regeringen skal naturligvis vide, at den forhandlingsvilje, der er til stede, bestemt ikke gælder, hvis man agter at vende tilbage til nogle af de uhyggelige tilstande fra fortiden.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en ganske kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Berhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af hr. Erhard Jakobsens påstand om, at en nedsættelse af grundskatterne naturligvis ikke ville medføre en stigning i grundpriserne. Jeg kan her nøjes med at minde om, at venstres tidligere økonomiminister, hr. Nyboe Andersen, påstår dette, og med al respekt for hr. Erhard Jakobsen tror jeg nok, at hr. Nyboe Andersen har mere forstand på dette end hr. Erhard Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Jeg kommer op i samme anledning som hr. Bernhard Baunsgaard. Det er ikke bare teoretisk snak, at jo højere grundbeskatning man har, jo lavere bliver grundpriserne. Enhver fornuftig køber må jo se på, hvor meget han sidder for for jorden. Der er få nationaløkonomer, bortset fra hr. Erhard Jakobsen, der tror, at sammenhængen er den omvendte. Sammenhængen er klart den. Man kan se det i vismandsrapporter i mange forskellige forbindelser, og man kan se det i udtalelser fra økonomiske eksperter af forskellig art. Der er masser af belæg.

Så siger hr. Erhard Jakobsen: ja men man kan ikke konstatere forskel på grundpriserne, til trods for at der er forskellige grundskyldpromiller i primærkommunerne. Ja, hvis man bærer sig så tåbeligt ad, som man en tid gjorde det i Gladsaxe kommune med en meget lav grundskyldpromille, hvorefter indkomstskatteprocenten i kommunen selvfølgelig måtte sættes tårnhøjt, så er det klart, for når folk skal købe hus i en kommune, ser de ikke bare på, hvad de skal betale i grundskyld, men også på, hvad de skal betale i indkomstskat. Derfor er der en sammenhæng. Derimod ser man omvendt, når det drejer sig om industrijord, at der er en klar tendens til prisfald, når der er en høj grundskyldpromille, det viser undersøgelser bl. a. fra Brøndbyerne.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til bemærkningerne om at vende tilbage til fortidstilstande: den regering, retsforbundet var med i, var den regering, der gennemførte fuld beskæftigelse i Danmark fra 1957 til 1960.

Formanden:

Hr. Erhard Jakobsen har ordet for en kort bemærkning, og så bliver der ikke flere korte bemærkninger til dem, der har opbrugt deres taletid.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Nej, man kan jo heldigvis også nøjes med en kort bemærkning, når man ikke behøver at modsige en mand – man venter bare et øjeblik, så gør han det selv.

Det ene øjeblik fortæller man, at det er grundskyldpromillerne, der bestemmer ejendomspriserne, det næste øjeblik fortæller man, at det gør indkomstskatten også. Ja vel, og det gør hundreder andre ting også; når grundpriserne i Gladsaxe var så høje, var det bl. a., fordi man havde en fortrinlig borgmester i Gladsaxe.

Anders Andersen (V):

Det er hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger, som gav anledning til, at jeg bad om ordet, for jeg har en lille oplevelse med hensyn til, hvordan grundstigningsskyld virker. I sin tid, da retsforbundet trådte ind i den såkaldte trekantregering og fik gennemført en grundstigningsskyldafgift, sad jeg i finansudvalget. Den daværende undervisningsminister Jørgen Jørgensen, som altså var radikal – hvis man har glemt det – havde før regeringsdannelsen fremsendt en ansøgning til finansudvalget om en arealerhvervelse til undervisningsbrug. Efter at man havde indført grundstigningsskylden, og efter at man i loven havde skrevet, at det var sælgeren, der skulle betale, fik vi en ny ansøgning på det det samme areal fra hr. Jørgen Jørgensen, men da var grundstigningsskylden lagt oveni, og man måtte betale en større pris. Det modbeviser altså de argumenter, som man fører frem om, at grundstigningsskyld eller faste afgifter ikke kan lægges oven i ejendomspriserne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Diskussionen mellem hr. Bernhard Baunsgaard, hr. Erhard Jakobsen og hr. Ib Christensen skal jeg lade være med at kommentere, man jeg kan ikke dy mig for en enkelt bemærkning til hr. Erhard Jakobsen, der sag-

de, at han havde været en god borgmester i Gladsaxe. Det vil jeg gerne skrive under på, for det var, mens han var socialdemokratisk borgmester og førte socialdemokratisk politik.

Hr. Maisted forsøger stadig væk at drage sammenligning mellem regeringens forslag og fremskridtspartiets forslag. Forskellen på fremskridtspartiets udskrivning af amtsskatter og socialdemokratiets forslag i dag er 1.100 mill. kr. At man kan få det til at være en lighed, kan jeg ikke rigtig forstå; det er i og for sig også et svar til hr. Ib Christensen.

Det er rigtigt, som hr. Freddy Madsen siger, at hvis dette forslag ikke vedtages, er grundskyldpromillen 20.

Endelig en sidste bemærkning til retsforbundets ordfører nr. 1 – jeg forstod, at hr. Alfred Hansen var nr. 2. Når det drejer sig om de politiske realiteter, hr. Alfred Hansen og hr. Ib Christensen, er det ud fra retsforbundets præmisser om, hvad der er politiske realiteter. Det er ikke vores opfattelse, at det er politiske realiteter.

Formanden:

Hr. Alfred Hansen har bedt om ordet. Højest 3 minutter. Det er efter forretningsordenen.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal ikke bruge de 3 minutter, for en gangs skyld. Jeg vil blot lige spørge indenrigsministeren, hvor ministeren har fået det indtryk fra, at der ikke var politisk mulighed for det. Jeg har ikke set så meget som skyggen af en regeringsforhandler eller en socialdemokratisk forhandler i forbindelse med dette boligpolitiske oplæg og i forbindelse med den amtskommunale grundskyld. Man kunne dog i det mindste have sonderet terrænet, også ovre i det hjørne, hvor retsforbundet sidder.

Formanden:

Når jeg en gang imellem griber ind i debatten, er det, fordi vi i dag har yderligere 17 lovforslag på dagsordenen, der skal behandles i hvert fald inden midnat.

Hermed sluttede afhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1 forkastedes, idet 11 stemte for, 124 imod; 13 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 24 stemte for, 126 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 62 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 24 stemte for, 128 imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af lovforslagets titel betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af valgretsaldern til folketinget [af Niels Helveg Petersen (RV) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 79. Fremsat 3/11 77. Første behandling 23/11 77. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, §§ 3 og 4, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 3 og § 5, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af patentloven. (Lovforslag nr. L 119. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.

(Lovforslag nr. L 120. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 19/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes